

جویس پدر بزرگ

• زهرا شیرازی

چیز جویس، یکی از نماینده‌گان اصلی اندیشه مدرن در رمان است و اغلب آثار مدرن و پست مدرنی که از زمان مرگ او در ۱۹۴۰ تاکنون انتشار یافته، بهنحوی از کار او مایه گرفته است، در پایان دهه بیست و سی میلادی، جویس به عنوان «بیر بزرگ ادبیات اروپا» شناخته شده بود. آن‌تونی برجس «اویس» را بزرگترین اثر منحصر به فرد ادبیات انگلیس در این قرن می‌داند.

چیز جویس، خود درباره اترش «اویس» چنین می‌گوید: «من آن قدر معمماً و رمز در این کتاب به کاربردهام که قرن‌ها استادان را به خود مشغول می‌دارد تا درباره منظور من به بحث واستدلال بپردازند و این تنهاراه تضمین ماندگاری است.» اثر دیگر او «تشبزندمهاری فینگان‌ها» که آخرین رمان در خور توجه او بود و نوشتن آن هفده سال به طول انجامید، چیزی کمتر از تاریخ جهان نبود. تقریباً همه رمان‌های در خور توچلمروزه، گویای این نکته‌اند که جویس زبان و شیوه‌های اسطوره‌مدرن را بازگرداند، زمان و خود آگاه داستان را درگرون کرده است. بسیاری معتقدند که بدون جویس، نقد مدرن تقریباً وجود نداشت.^(۱) لذا برخورد با اثری برای کودکان، از نویسنده‌ای با آن نظر غریب و جملات پیچیده در وله‌ای اول تعجب برانگیز می‌نماید؛ به خصوص که در زندگینامه او نیز چنین اثری ثبت نشده است.

خلاصه اثر

نامهای برای کودکی نوشته و در آن قصه شهریور زانی تعریف می‌شود. اهالی بوژانی برای گذر از روخته نیاز به پل دارند. شیطانک ادعا می‌کند که‌می‌تواند پل را بسازد، به شرط آن که اولین نفری که از پل عبور می‌کند، نصیب او شود. پل ساخته می‌شود، ولی هیچ کس حاضر نیست از پل بگذرد. شهردار گربه‌ای را وادار می‌کند از پل رد شود. و شیطانک با عصبانیت او رامی‌گیرد. از آن به بعد، اهالی شهر، گربه‌های بوژانی لقب می‌گیرند.

طرح

همان طور که گفته شد، داستان با یک نامه شروع می‌شود. و کنچکاوی خواننده از همان ابتداء با گزاره «شاید قصه را ندانی» تحریک می‌شود پس از توصیف شهر و موقعیت روخته با طرح مشکل اهالی شهر، گره داستانی ایجاد می‌شود. شیطانک ادعا می‌کند که‌می‌تواند مشکل اهالی را حل کند، اما شرط برای آن می‌گذارد. این مطلب داستان را به طرح افسانه‌های کهن نزدیک می‌کند. از سوی دیگر، شرط شیطانک، گویای اتفاقی ویژه در طرح داستان است. چه چیز پشتاین شرط نهفته و رمز آن چیست؟ ساختن پل در جهت گره گشایی داستان و شرط شیطانک در جهت تداوم گره است. در چنین شرایطی، کنش شهردار در ارتباط با برآوردن شرط است. شیطانک غافلگیر می‌شود و باعصابنیت انان را ترک می‌کند (کنش شیطانک). با گزاره «از آن روزگار به بعد اهالی شهر، گربه‌های بوژانی

بررسی کار و علم ادبی و مطالعات

پیشی و شیطانک

جیمز جویس

نویسنده: جیمز جویس

متراجم: اسدالله امرابی

تصویرگر: ریچارد ارداز

ناشر: نشر و سانس

نام کتاب: پیشی و شیطانک

نویسنده: جیمز جویس

متراجم: اسدالله امرابی

تصویرگر: ریچارد ارداز

ناشر: نشر و سانس

چاپ اول: بهار ۱۳۷۸

شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه

تعداد صفحات: ۳۲ صفحه

قیمت: ۴۰۰ تومان

این شخصیت پر طازی تا چه حد به نقشی که او در این داستان بر عهده دارد، کمک می کند؟

نقاشی و تصویرسازی

تصاویر در اغلب موارد مکمل متن است. با وجودی که بافت فرهنگی مردم، فضای خود شهر، زمان داستان که روزگار قدیم است، در فضاسازی داستان جای ندارد، نقاشی ها دورنمایی از ساختار شهر، معماری متعلق به آن زمان، نوع پوشش و بوشک مردم و در مجموع فضای آن را راهه کرده است.

متن فاقد نشانه هایی است که گویای شیطانک باشد، اما تصاویر با نشانه های بصری مبتنی بر موجودی دو شاخ، دم و سم، همراه است و گاه حالت شیطانی در چهره او موج می زند. در پایان کتاب مردم در تصاویر به شکل گریه دیده می شوند و شهردار باشان طلایی و کلاه خود به شکل گریه قابل تشخیص است. تصاویر کتاب بعد از پایان داستان ادامه می باند؛ در صفحه ای که پوشش آنها تغییر کرده حضور دارد. در صفحه دیگر گریه داستان با گریه های دیگر که آنها نیز شاخ هایی شبیه شیطانک دارند و موش با همین نشانه، تصویر شده که سوال برانگیز است.

زبان

در ترجمه اثر، تغییراتی کوچک روی نامه است که به مواردی از آن اشاره می کنیم:

- در مقدمه کتاب اصلی آمده که جویس این نامه را به نو خود استیوی جویس نوشته و لی در مقدمه ترجمه جویس یک پندر بزرگ معرفی و نام خانوادگی جویس پس از استیوی حذف شده است.
- کلمه شیطان در ترجمه به شیطانک تغییر کرده است.
- وجود تغییرات جزئی در جمله ها: برای نمونه در متن اصلی آمده که بجحها روی این پل بازی می کنند (پایان داستان) ولی در ترجمه، این مطلب حذف شده است. و یا حذف جمله «مردم جلوی پل جمع می شوند» بعد از صفحه ۱۲ و... یک دست نبودن ساختار جمله های نیزه ترجمه اثر لطمہ زده است. اغلب در جمله ها فعل در جای خود قرار دارد، ولی در دو مورد جای فعل عوض می شود: «گریه را گذاشت روی پل»، و «یکهو پاشید به روی گریه».

- به کار بردن دو فعل در یک جمله که به زمان های مقاومتی دلالت دارند: «اما زود خسته شد و با گردان بند طلای شهردار بازی می کرد».

- در مجموع ساختار جمله ها درست است، ولی می توانست زیست برآشد: «گریه از روی پل دید توی یغل شیطانک جا گرفت» که حذف «جا گرفت» جمله را مناسبتر می کند. نکته ای در مورد ترجمه اثر قابل توجه است. این اثر ترجمه ای از زبان آلمانی است با توجه به این که ترجمه از روی اصل اثر نیست، تا چه حد می توان به دقت آن مطمئن بود و از طرف دیگر تاچه حد زبان جویس و حتی فضای داستان حفظ شده است؟ از طرف دیگر، در متن آلمانی آمده که این اثر نامه ای از جویس به نو خود، استیوی جویس است. دو پرسش اساسی در این جا پیش می آید:

- جویس الهام بخش بسیاری از نویسنده بزرگ: ترجمه فرزانه قوجلو.

- تا چه حد می توان این نامه را به عنوان یک اثر از جویس برآی کودکان در نظر گرفت؟

پانوشت ها:

۱- جهان مدن و نه نویسنده بزرگ: ترجمه فرزانه قوجلو.

۲- نوشته محمد محمدی

۳- نوشته شکوه قاسمی

با توجه به این که ترجمه از روی اصل اثر نیست
تا چه حد می توان به دقت آن مطمئن بود؟

لقب گرفتند» پایان بندی داستان، شکل نهایی خود را می بارد. در واقع، تقابل دونیرو (شهردار و شیطانک) محور داستان است.

گرچه طرح داستان به افسانه های کهن نزدیک شده، تقابل دونیرو به گونه ای دیگر است. در افسانه های کهن، تقابل پایان می گیرد، اما در این اثر دونیرو خیر و شر مطلق نیست. پایان داستان گویای غلبه تدبیر شهردار بر اهداف شیطانک است؛ ولی این غلبه مفهوم خاصی ندارد. و پیروزی یک نیرو بر نیروی دیگر نیست. لقبی که از آن پس به مردم شهر ناده می شود، پیروزی شهردار بر شیطانک را تبدیل می کند.

شخصیت پردازی

شیطانک شخصیت محوری داستان است، ولی بخلاف پرداخته نمی شود. معلوم نیست او کیست و چه هدفی را در داستان دنبال می کند. هیچ نشانه و کشی که گویای شخصیت او باشد، وجود ندارد و بهره گیری از نام شیطانک، شخصیت او را نمی سازد. از آنجا که حضور شیطانک تداعی کننده موجودی خبیث است که دیگران را فربیض می دهد و اغلب این نقش را در داستان های فکرده است، نوعی تغییر هویت شخصیت در این داستان مطرح است.

شیطانک در این داستان نقش منفی ندارد و بهلو پرداخته دیگری می شود. تغییر هویت شخصیت های شناخته شده، امر غیر متناول نیست، برای مثال، از ادعا اغلب نقش منفی دارد، اما دربرخی آثار از جمله «عنیکی برای ازدها» (۲) به شخصیتی مشتب تبدیل شده است. در ابیات عامه، گرگ موجودی درنه است اما در برخی آثار، شخصیت او تغییر می کند. به عنوان نمونه در «بیزیر قندی و یک ماجراجوی نازه» (۳) گرگ موجودی خونخوار نیست و دیگر نقش منفی ندارد.

شخصیت دیگر داستان، شهردار است که برخلاف شیطانک، به آن پرداخته می شود. وضع ظاهری او نیز مشخص است، او معمولاً باشل و کلاه شنل مخصوص و نشان طلا ظاهر می شود. ویژگی های خاص او در داستان، نشان می دهد که فردی وابسته به نشان طلای خود است (حتی هنگام خواب نشان را از خود دور نمی کرد). و مسایل شهر، به تصریم های او بستگی دارد. اما

کنجکاوی خواننده از همان ابتدای داستان
با گزاره «شاید قصه را ندانی»
تحریک می شود.

کلمه شیطان
در ترجمه به شیطانک تغییر کرده است.

پرمال جامع علوم انسانی

